

Megtudhattuk tőle azt is, hogy egy általános kondícióval, viszonylag elfogadható úszó tudással teljesíthető bárki számára a táv. A saját utazósebességet tartva, a ritmusból nem kiesve nem lehet senki számára gond. Akkor jönnek a bajok, ha valaki túlértékeli a teljesítő képességét. Az úszás mellett biciklizik is. Sőt, sárkányhajózik is a Dunán, ami az egyik legjobb közösségépítő tömegsport. Legutóbb két ilyen versenyen is részt vett. A nyáron pedig 3 és fél óra alatt körbeciklizte a Tisza-tó körüli 65 km-es utat és túrázni is szokott. Élete során legyalogolta az Országos Kéktúra általa teljesített vég-

pontjait, háromszor az Írott-kő-Nagymilic távot. Ebből a harmadikat 17 év alatt, a feleségével! A Budakeszit körülölelő erdőket is gyakran járják. Örömmel látja, hogy Budakeszin is egyre több tömegsportot kiszolgáló létesítmény épül. Főleg a tavasszal elkészülő tanuszoda átadását várja. Fontosnak tartja, hogy minden gyermek tanuljon meg biztonságosan úszni.

Gurbán Béla a 68. évét tapossa. Reméli, hogy hamarosan eljön az idő, hogy az elkövetkező években hat kis unokájával közösen is átússzák majd a Balatont.

Horváth Jenő

A Budakeszi Hagyományőrző Kör megemlékezése

Tisztelt Egybegyűltek!

Nekem jutott a feladat, hogy szóljak pár szót ezen a szomorúan szép ünnepén, Mindenszentek napján. Mi tagadás, sokat töprengtem, mit is mondhatnék, ami még nem hangzott el ezen a helyen. Aztán megálltam előtte, és belém hasított a felismerés. Az Emlékezés Keresztje. Temetőnk legrégebbi keresztje. 1782-ben állította öt budakeszi patrióta. Monogramjuk máig látható a rokkó levélminták között. Egy évvel azután, hogy felszentelték a Havas Boldogasszonynak szentelt plébániatemplomot.

Elgondolkodtam, mi járhatott a fejükben, milyen céllal emelték ezt a keresztet. Hiszen van még több kőkereszt itt a temetőben és szerete a városban is, de azok mesélnek. Mindnek megvan a története, tudjuk melyik család milyen csodás gyógyulás, hazatérés vagy tragikus haláleset emlékére emeltette.

Városunk legrégebbi keresztjét 1739-ben a pestisjárvány 536 áldozatának emlékére állították. A pestisjárvány miatt szinte kihalt településre 1740-ben érkeztek az újabb betelepülők. 42 évvel később a kereszt állításának évében már 125 ház állt, kialakult a ma is látható falumag, a Fő utca–Erdő utca tengelye. Állt már a templom, az iskola, az új temető, melyben felemelkedett a kereszt, a mai Emlékezés Keresztje. Miért állították? Miért hallgat ez a kereszt? A válasz talán állíthatóinak sorsában

van. Ők is emlékezni akartak, mint mi valamennyien. Hiszen betelepülésük személyes ára, a svábhonban elhagyott szülőföld, ház, rokonok, ősök sírjai, addigi életük emlékei. Gazdasági okokból, jobb élet reményében keltek útra, új hazába a pusztaságot felvirágoztatni.

Negyven év elteltével erősödtek meg annyira, hogy létrehozzanak egy emlékhelyet, ahol visszaszállhattak gondolatban a rég elhagyott szeretett otthoni tájra, mesélhettek a eltűnt időkről.

Ők is írhatták volna, amit 1993-ban az első restaurálás után a Hagyományőrző Kör szervezésében elhelyezett felirat tartalmaz:

Wir gedenken unsere Budakesser Verwandten und Bekannten die in fremden Boden ruhen in der Welt.

A Hagyományőrző Kör idén is tartott megemlékezést az Emlékezés Keresztjénél. Az alábbiakban kórusvezetőnk, **Krizsán Edit** beszédét ismertetjük.

Schlummre sanft bis zum Auferstehen bis wir uns selig wiedersehen.

Rokonaink és ismerőseink emlékére, akik idegen földben nyugszanak.

Nyugodjanak békében, amíg a feláradásban viszontlátjuk egymást. Kérem, hogy az Asszonykórus éneke alatt helyezték el az emlékezés virágait azok emlékére, akik elsőként léptek arra az útra melynek a végén ma mi itt állunk.

Ezután megemlékeztünk a II. világháborúban elesett katonákról. Az esti szentmise után a Merkl kereszt-nél a Dalárda énekelt.

Budakeszi Hagyományőrző Kör Egyesület